

стратегії служать послідовній або одночасній спонтанній взаємодії між учнями і вчителем та в парах або групах учнів, а також створюють відповідну комунікативну атмосферу.

Список використаних джерел та літератури

1. Ellis, N. Language acquisition just Zipf's right along. Conférence, Université du Québec à Montréal, janvier 2011.
2. Germain, C. et Netten, J. " Pour une nouvelle approche de l'enseignement de la grammaire en classe de langue : grammaire et approche neurolinguistique ", Revue japonaise de didactique du français, vol. 8, no 1, 2013a, p. 172—187.
3. Paradis, M. Declarative and Procedural Determinants of Second Languages, Amsterdam/Philadelphie, John Benjamins, 2009.
4. Segalowitz, N. Cognitive bases of second language fluency, New York, Oxon, UK, Routledge & Abingdon, 2010.

УДК 347.61/.64(477)

Пивовар Інна,

кандидат юридичних наук, старший викладач
кафедри права та публічного управління
Житомирського державного університету імені Івана Франка

ПРИНЦИПИ РЕГУЛЮВАННЯ СІМЕЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН НА ЗАКОНОДАВЧОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ

Перед початком дослідження принципу регулювання сімейних правовідносин потрібно насамперед з'ясувати поняття сімейного права. Тому, що будь якою галуззю права правової системи є принцип права. Регулювання сімейних правовідносин не може відбуватися самостійно, а повинно відповідати законодавчим вимогам. Гарантії рівності осіб, закріплені у статті 24 Конституції України, а саме: всі громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є

рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [1].

Також, рівність прав жінки і чоловіка забезпечується наданням їм можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям [1].

Підкреслимо, думку дослідника, М. В. Менджул, він трактує принципи сімейного права як певний стандарт законності, що застосовують під час тлумачення суперечливих законодавчих норм [2, с. 129].

Науковці сімейного права виділили 5 принципів регулювання сімейних правовідносинах, такі як:

- охорону сім'ї, материнства, батьківства на державному рівні;
- рівність суб'єктів сімейних правовідносин;
- заборону втручання держави чи будь-яких інших органів та осіб у життя сім'ї;
- пріоритет виховання дитини в сім'ї;
- договірне регулювання сімейних відносин між їхніми учасниками; пріоритет захисту прав та інтересів дітей і непрацездатних членів сім'ї [3, с. 32].

У статті 32 Конституції України та статті 301 Цивільного Кодексу України, зазначено, що кожна фізична особа має право на особисте життя.

Стаття 7 Сімейного Кодексу України підкреслює недопустимість втручання держави та інших органів у сімейне життя, що є засадничою цінністю, необхідною для нормального життя людини в демократичному суспільстві. Члени сім'ї вільні в прийнятті будь-яких рішень, що стосуються інтересів їх сім'ї.

Також, ніхто не має права диктувати свою волю чи втручатися у приватні справи сім'ї у будь-який інший спосіб. Саме цей принцип забезпечує право на сімейне життя, позбавлене втручання держави, органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб.

Також у статті 7 Сімейному Кодексі України вказано рівність суб'єктів сімейних правовідносин. Норма статті 56 Сімейного Кодексу України проголошує рівні особисті немайнові та майнові права чоловіка та жінки у виборі місця свого проживання. Стаття 60 Сімейного Кодексу України регулює рівність прав чоловіка та жінки щодо майна, набутого ними за час шлюбу. Також стаття 75 Сімейного Кодексу України передбачає право чоловіка та дружини на утримання у разі непрацездатності [3, с. 32].

Слід зазначити, що принципи рівності у сімейних правовідносинах, передбачено багатьма нормами сімейного законодавства України.

Сьогодні, наша держава надає допомогу, матеріальну і соціальну виплату, тим сім'ям які готові дбати про дітей сиріт із проблемних сімей. Однією із ціллю створення сім'ї є народження та виховання дітей. Тому що, діти не можуть захищати себе самі, вони повинні бути захищені своїми батьками з однієї сторони, а з іншої сторони – державою. Тому, стаття 52 частина 7 Конституції України встановлює принцип забезпеченості прав дитини.

Підсумовуючи вище сказане, можемо підкреслити, що принципи регулювання сімейних правовідносин не лише впливають на учасників сімейних відносин, а й визначають напрями вдосконалення національного сімейного законодавства.

Список використаних джерел та літератури:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к /96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Менджул М. В. (2019). Сутнісні ознаки принципів сімейного права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*, 58 (1). С. 128–131.

3. Баранова Л. М. (2009). Сімейне право України: підручник. Київ: Юрінком Інтер. 288 с.

4. Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 року № 2947-III / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21–22. Ст. 135. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text>

УДК 343.1:343.21.7

Писаренко Катерина,

здобувач 4-го курсу першого (бакалаврського) рівня
спеціальність 081 «Право»

Григорій Крайник (науковий керівник),

кандидат юридичних наук, доцент, доцент
кафедри права та публічного управління

Житомирського державного університету імені Івана Франка

ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ОБСТАВИН, ЯКІ ВИКЛЮЧАЮТЬ КРИМІНАЛЬНУ ПРОТИПРАВНІСТЬ ДІЯННЯ

Часто в кримінальному праві виникає проблема визначення юридичної природи, що може виключати протиправність дій. За певних умов особі доводиться завдавати шкоду іншій особі, щоб уникнути небезпеки для себе. Такі дії можуть співвідноситися з кримінальними правопорушеннями, проте вони не вважаються шкідливими для суспільства і навпаки, вважаються корисними. Ці обставини регулюються в розділі 8 Загальної частини Кримінального кодексу України, у статтях 36-43-1.

Мета і завдання статті. Мета статті полягає в удосконаленні переліку обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння.

Постановка наукової проблеми та її значення. Одним із найбільш складних інститутів Загальної частини кримінального права України є інститут обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння. В юридичній